

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6962/2550

นางเยื่อ กายเพชรโจทก์ นางสาวัญญ์ อุ่นใจเพื่อนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.พ.พ. มาตรา 533

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คำให้การของจำเลยจะไม่ระบุระยะเวลาที่เป็นอายุความตามข้อต่อสู้ไว้แต่โจทก์ฟ้องจำเลยเรื่องเรียกถอนคืนการให้เพราะเหตุประพัตินรคุณเพียงเรื่องเดียวซึ่งตาม ป.พ.พ. บัญญัติเรื่องอายุความการถอนคืนการให้ไว้ในลักษณะให้ มาตรา 533 เพียงมาตราเดียว ทั้งเมื่ออ่านคำให้การของจำเลยโดยตลอดแล้วเป็นที่เข้าใจได้ว่าจำเลยให้การต่อสู้คดีว่า จำเลยไม่ได้ประพัตินรคุณต่อโจทก์ด้วยการด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์ตามที่โจทก์กล่าวในฟ้องเพราะมิเช่นนั้นโจทก์คงไม่โอนที่ดินแปลงที่ 5 ให้แก่จำเลยในวันที่ 10 เมษายน 2539 อย่างแน่นอน และหากศาลฟังว่าจำเลยประพัตินรคุณดังที่โจทก์ฟ้องอันเป็นมูลเหตุให้โจทก์มีสิทธิถอนคืนการให้ได้ ฟ้องโจทก์ก็ขาดอายุความแล้ว ดังนี้ นอกจากจำเลยได้แสดงโดยชัดแจ้งในคำให้การว่าจำเลยปฏิเสธข้ออ้างในคำฟ้องโจทก์แล้ว จำเลยยังได้แสดงเหตุแห่งการปฏิเสธและการขาดอายุความให้ปรากฏว่าเหตุใดฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ คำให้การของจำเลยชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 177 วรรคสอง คดีจึงมีประเด็นเรื่องอายุความ คำฟ้องของโจทก์อ้างว่าจำเลยประพัตินรคุณด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์เมื่อประมาณปลายปี 2538 ถึงต้นปี 2539 แต่โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2544 ซึ่งเหตุประพัตินรคุณที่โจทก์กล่าวอ้างในฟ้องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อนับถึงวันฟ้องเกินกว่า 6 เดือน นับแต่วันที่โจทก์ได้ทราบถึงเหตุเหล่านั้นฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความตาม ป.พ.พ. มาตรา 533 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยส่งมอบที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวคืนให้แก่โจทก์โดยให้ไปจดทะเบียนโอนเปลี่ยนชื่อเจ้าของจากชื่อจำเลยเป็นชื่อโจทก์ หากจำเลยไม่ยอมปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติในเบื้องต้นตามคำฟ้องและคำให้การว่า โจทก์เป็นมารดาจำเลยโจทก์ยกที่ดินเฉพาะส่วนของที่ดินโฉนดเลขที่ 19059, 19060, 20570 และ 18439 ตำบลตำหรุ อำเภอเมืองเพชรบุรี (ปัจจุบันอำเภอบ้านลาด) จังหวัดเพชรบุรี และที่ดินโฉนดเลขที่ 17957 ตำบลไร่สะท้อน อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่จำเลยโดยเสนหา ต่อมาโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยประพัตินรคุณด้วยการด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์อย่างร้ายแรง โจทก์ขอเรียกถอนคืนการให้ที่ดินทั้งห้าแปลงดังกล่าวคดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาข้อแรกของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความชอบหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว ที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยให้การเพียงว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความแล้วโดยมิได้กล่าวถึงเหตุแห่งการขาดอายุความให้ปรากฏไม่ได้ระบุระยะเวลาที่เป็นอายุความรวมทั้งเริ่มนับอายุความตั้งแต่เมื่อใด ในเรื่องใดและเพราะเหตุใดคำให้การของจำเลยจึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสอง คดีจึงไม่มีประเด็นเรื่องอายุความนั้น คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ยกที่ดินเฉพาะส่วนทั้งห้าแปลงตามฟ้องให้จำเลยโดยเสนหา

ต่อมาประมาณปลายปี 2538 ถึงต้นปี 2539 จำเลยประพุดิเนรคุณด้วยการด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์ในฐานะบุพการีอย่างร้ายแรงขอเรียกถอนคืนการให้ที่ดินทั้งห้าแปลงจากจำเลย จำเลยให้การว่าวันเวลาตามฟ้องจำเลยไม่ได้กระทำการดังกล่าวตามฟ้องโจทก์ หากจำเลยกระทำการดังกล่าวตามฟ้องจริงโจทก์คงไม่โอนที่ดินแปลงที่ 5 ให้แก่จำเลยในวันที่ 10 เมษายน 2539 อีกอย่างแน่นอน ทั้งคำกล่าวอ้างที่ว่าจำเลยด่าโจทก์ก็ไม่ใช่ความจริงเพราะจำเลยแต่งงานแยกครอบครัวไปอยู่ต่างหากตั้งแต่ปี 2531 ไม่มีเหตุที่จำเลยจะต้องไล่โจทก์ออกไปเพราะแยกกันอยู่คนละบ้าน มูลเหตุของการฟ้องคดีนี้ หากเหตุการณ์ดังกล่าวตามฟ้องของโจทก์เกิดขึ้นจริง ฟ้องของโจทก์ก็ขาดอายุความแล้ว เห็นว่า แม้คำให้การของจำเลยจะไม่ระบุระยะเวลาที่เป็นอายุความตามข้อต่อสู้ไว้ แต่โจทก์ฟ้องจำเลยเรื่องเรียกถอนคืนการให้เพราะเหตุประพุดิเนรคุณเพียงเรื่องเดียว ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติเรื่องอายุความการถอนคืนการให้ไว้ในลักษณะให้ มาตรา 533 เพียงมาตราเดียว ทั้งเมื่ออ่านคำให้การของจำเลยโดยตลอดแล้วเป็นที่เข้าใจได้ว่าจำเลยให้การต่อสู้คดีว่า จำเลยไม่ได้ประพุดิเนรคุณต่อโจทก์ด้วยการด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์ตามที่โจทก์กล่าวในฟ้อง เพราะมีเช่นนั้นโจทก์คงไม่โอนที่ดินแปลงที่ 5 ให้แก่จำเลยในวันที่ 10 เมษายน 2539 อย่างแน่นอนและหากศาลฟังว่าจำเลยประพุดิเนรคุณด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์ฟ้องอันเป็นมูลเหตุให้โจทก์มีสิทธิถอนคืนการให้ได้ ฟ้องโจทก์ก็ขาดอายุความแล้ว ดังนี้ นอกจากจำเลยได้แสดงโดยชัดแจ้งในคำให้การว่าจำเลยปฏิเสธข้ออ้างในคำฟ้องโจทก์แล้ว จำเลยยังได้แสดงเหตุแห่งการปฏิเสธและการขาดอายุความให้ปรากฏว่าเหตุใดฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ คำให้การของจำเลยชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสอง คดีจึงมีประเด็นเรื่องอายุความ เมื่อคำฟ้องของโจทก์อ้างว่าจำเลยประพุดิเนรคุณด่าว่าและหมิ่นประมาทโจทก์เมื่อประมาณปลายปี 2538 ถึงต้นปี 2539 แต่โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2544 ซึ่งเหตุประพุดิเนรคุณที่โจทก์กล่าวอ้างในคำฟ้องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อนับถึงวันฟ้องเกินกว่า 6 เดือน นับแต่วันที่โจทก์ได้ทราบถึงเหตุเหล่านั้น ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 533 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความชอบแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น คดีไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาตามฎีกาของโจทก์ในประเด็นอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง" พิพากษายืน

องค์คณะ

ชาลี ทัพภวิมล · สมศักดิ์ จันทรา · ชูเกียรติ ตันทวีวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6962/2550>